

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Bis. Baptiste Române Alba-Iulia
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin

ABONAMENT 30 Lei pe an
Redacția: Str. Dorobanților No. 29

Apare în fiecare lună
REDACTOR: P. BOȘOROGAN

Răstignirea lui Isus

Luca 23:33-44

„... Căci primim răsplata cuve-
nită pentru fărădelegile noastre;
dar omul acesta n'a făcut nici
un rău“. V. 41.

O puternică mărturisire a unui tâlhar restignit. Un mare eveniment! Domnul Măririi pe cea mai adâncă treaptă de înjosire. Un criminal îi zice lui Hristos în față: „Ceia ce sunt eu, ești și tu“. Regele Cerului îndură și tace. Atunci s'a dovedit mandatul lui Isus în discuția lumii întregi, nevinovăția lui Isus. Omule, deunde poți tu ști, aceea ce nu știe mîile de oameni, ce asistă turbați sub crucea ta? Din trăsurile feței Celui încoronat cu spini, a putut cunoaște sufletul nevinovat. El a văzut nevinovăția chinurilor Acestuia și totodată nevinovăția unei vieți întregi. Mai mult. În a- asistă Măiestate. ochii lui credincioși văd pe Acela, care te în mîinile Sale străpunse, chei'e raiului.

Și ceea ce el vedea și credea, s'a manifestat prin cuvântul plin de Har al Domnului. Ce minunat! Omul cel dintâi, căruia Isus i-a deschis ușa la rai, este un păcătos pătat de sânge.

Din adânc, din lumea criminalilor Isus își aduce primul Său trofeu (pradă) de învingere; ca să recunoaștem că: Isus nu este rău pentru nimeni. Dați mărire Regelui, care prin jertfa sîngelui și a vieții Sale, a câștigat viața popoarelor Sale. Amin. Amin.

pr. B.-țianu.

INVIEREA LUI ISUS Fără Hristos.

Luca 24:1—12

»Ei le-au zis: Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v'a spus...« V. 5. 6.

A murit, L'au îngropat. — Totul s'a sfârșit. Așa apăreau în fața cunoștinței omenesți evenimentele restignirii, ca ceva închis pentru todeauna. Ucenicii lui Isus priveau îndurerăți înapoi, pe când coborau în jos pe Golgota. Unii mai scoteau câte un suspin înăbușit: „A fost aceasta de lipsă?” Numai Maria din Betania și Maria mama lui Isus L'au înțeles pe El mai bine. Pentru ele n'a fost o îndoială. Ele au înțeles bine fiecare ceas petrecut pe Golgota. Deaceia învierea trebuia să se întâmple. Dar iubirea ucenicilor întâmpină în loc de recunoștință mustrare: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel viu?” Cu alte cuvinte: Cum puteți voi veni aici azi, în ziua cea amintită de multe ori? Nu știți? Aduceți-vă aminte! Observăm cât este de bine, când copiii lui Dumnezeu iau bine seama la Cuvântul Domnului.

Ingerii nu aduc o veste nouă, ci atrag numai atențiunea: „A înviat, pe cum a zis El, aduceți-vă aminte.” — Cum au căzut în desamăgire, și acelea cari au urmat pe Prințul Vieții cu atâta iubire! Învierea a fost deci un adevăr împlinit. El, biruitorul morții, a distrus moartea și a adus la lumină ființa vieții vecinice. Deci să ne bucurăm că: „Isus trăiește”. B.

Un învățat renumit a zis:

„Mai bine să fiu un cal ce se jupoale și moare sub povara sa, mai bine un taur dus la junghiere, decât să fiu un om, fără de mântuitor la moartea sa”. Cu ce ne vom mângăia și în cine ne vom pune nădejdea la patul morții? Fără Hristos moartea este ceva înspăimântător, este o nimicire corporală și o judecată și pierzare a sufletului. Inse cel ce cunoaște pe Isus, pe Cel ce-a biruit moartea pentru acela moartea și-a pierdut puterea, acela poate adormi blajin ca Ștefan sub loviturile pietrilor.

Amice, cunoști tu pe acesta Hristos viu, ca Mântuitorul tău personal?

Rugăciunea noastră este:

Ca Dumnezeu se ajute pe toți credincioși în Hristos. Pe toți cei persecutați pentru credința în Cel restignit; ca Dumnezeu să aducă libertatea credinței în toate țările și statele.

.....

— Domnul umilește pe toți aceia, pe cari îi folosește în prezent și vrea să-i mântuie.

— Faptele și rugăciunile tale vor fi toate păstrate, dacă nu de oameni, de Dumnezeu.

Restignire

Ioan 19: 17—30.

Cuv. aur: *Să ne uităm înțintă la căpetenia și Desăvârșirea creștinței noastre!* Evrei 12: 2.

Cel ce vrea să înțeleagă răstignirea în toată plinitatea ei, acela trebuie ca să citească toate evangheliile ce vorbesc despre aceste momente îngrozitoare, cu toate că nu ne lipsește la studierea aceasta mai mult ca o oră, desigur dacă cetitorul aude când îi vorbește Dumnezeu.

Isus sub cruce. (V. 17.) El a fost cel dintâi ce a purtat crucea în istoria mântuirii, dar totodată și regele tuturor purtătorilor de cruce. S'a supus lui Dumnezeu purtând crucea, pe care ducea povara lumii întregi. Prin El, locul de rușine s'a schimbat în laudă și locul osândirii în triumf. „*El singur Și-a dus crucea;*” îți duci și tu pe a ta, sau o dai să ți-o ducă El, sau altul? (Mat. 16: 24.) Pornirile noastre sunt asemănătoare cu ale lui Petru, cari vin dela cel rău (Mat. 16: 22.)

Isus pe cruce. (V. 18.) a) Cugetă la durerile trupești, pe cari El le-a luat asupra Sa, din pricina dragostei ce are pentru tine. b) Cugetă la durerile sufletești, cari i-L chinuiau. După concepția (înțelesul) oamenilor: A fost pecetluit ca rege al celor fărădelege. După concepția lui Dumnezeu: „*Disprețuit și părăsit de oameni.*” (Is. 53: 3.)

Prima predică despre cel răstignit a rostit-o Pilat fără voie (V. 19), care totodată a fost și o mărturie fără păreche. Propriul Său popor nu l-a crezut. (Ioan 1: 11.) Inscripția cea în trei limbi a fost o profeție despre multele limbi, cari vor mărturisi Impărăția lui Hristos.

Desbrăcat . . . (V. 23—24.) Impărțirea hainelor, a) era un drept natural al ostașilor, b) ultima dovadă a sărăciei voluntară. (II. cor. 8: 9.) c) Așa un preț, prin care ne-a îmbrăcat pe noi; cari eram desbrăcați în fața lui Dumnezeu, ne-a îmbrăcat cu haina miresei neprihănită.

Despărțirea de mamă. (V. 25.) a) Tablou spre atențiunea mamei creștine, cari sunt părtașe la suferințele Mariei. b) În mângăierea ce-o primesc când sunt îndurerate. c) Cuvântul de mulțumire și recunoștință a unui copil, pentru iubirea mamei către el. d) Cuvântul de rămas bun, în care „*Fiul*” viul Răscumpărător, vede pe mama Sa ca „*femeie*” și ucenică.

Rugăciunea noastră este:

Ca Dumnezeu să lase să vină și la noi Impărăția Sa și să Se îndure și de Patria noastră România.

.....

— *Diavolul atunci este mai periculos, când îmbracă mantaua evlaviei.*

SERVICIUL DUHOVNICESC

Lucrătorul — Predicatorul — Păstorul.

După înțelesul Sfinței Scripturi, denumirea de mai sus se atribuie unei și aceleași, persoane. Predicatorul este administratorul casei lui Dumnezeu. I. Cor. 4:1. Casa lui Dumnezeu este biserica cea vie: Evrei 9:6; I. cor. 3:16, Predicatorul este un serv al bisericii. Este un trimis al bisericii. El nu numai că împarte bisericii hrana sufletească, dar răspândește și celor din afară, Cuvântul cel dătător de viață. Nu numai biserica trimite pe lucrător la lucru; ci chiar Dumnezeu, vezi Is. 6:8—3; Ier. 1:17—19. Deci vedem că predicatorul stă atât în slujba bisericii, cât și într'a lui Dumnezeu direct. El pleacă cu Evanghelia la lucru, întocmai ca plugarul cu plugul. Ogorul Evanghelie este toată lumea; Marcu 16:15. Lucrarea Evanghelică se aseamănă mult cu cea a plugarului. Și unul și altul pregătesc terenul, pentruca rămânța aruncată să dea roadă. Nimeni nu aruncă sămânța într'un pământ nearat și neorăpat. Dumnezeu din parte Sa îmbracă pe predicator cu credință, și cu înțelepciune; precum și cu o putere deosebită . . .

Asemenea și biserica (membrii) trebuie să facă din partea lor tot se pot, pentruca predicatorul să nu fie împiedecat în lucrul său

duhornicesc, nici să nu facă serviciul său suspinând. Membrii sunt datori a îngrijii de cele trebuincioasă predicatorului pentru traiul vieții. I cor. 9:13—14. Desigur din celea de mai sus se înțelege că membrii sunt datori a îngrijii de susținerea lucrătorului, care lucrează în mijlocul lor; Pavel spune ca fiecare să pună deaparte pentru acest lucru, după câștigul fiecăruia, adică bani; dar tot el spune că nu numai cu bani putem ajuta pe cei ce servesc în Lucrul Domnului, ci cu orice avem dela Dumnezeu. Vezi Gal. 6:4.

Un proverb zice: „Așa e sluga, cum este și stăpânul“. Iar Biblia spune: „Să nu legi gura bouului când treacă“. Și să nu tragi plata lucrătorului. Iacob 5:4. Fraților! Ajutați cu ce puteți, pe cei ce vă servesc cu celea sufletești, ca să moștenim împreună Impărăția lui Dumnezeu.

„Stăpînii buni față de slugi și darnici,
Fac pe slugi străditori și harnici
Bisericile vii și darnice, fac pe predicatori sulgi harnice.

Ajutați pe predicatori și rugați-vă pentru ei.

Gl. Cristea.

Iubirea este aripa pe care a dat-o Dumnezeu oamenilor, spre a se înălța spre ideal.

Glasul Evangheliei dorește tuturor abonaților săi, Sărbători fericite,

Un om bogat care nu plătește dare.

Mat. 6.33.

La un predicator dela țară, în America a venit un funcționar dela percepție și s'a interesat despre ce posedă, pentruca să fie impus cu dare. „O, eu sunt un om bogat“, a răspuns predicatorul. Funcționarul zice: „Declarați, vă rog, toată averea pe care o posedăți“... Un Mântuitor, care pentru mine și pentru ai mei a pregătit o fericire eternă și un loc în Ierusalimul cerelesc!“ ... „Și încă ce?“ „O soție vrednică și temătoare de Dumnezeu.“ „Și mai ce?“ „Patru copii, ca niște lăstari de măslin!“ „Și mai ce?“ „O inimă veselă, cu care pot străbate bucuros prin valurile vieții.“ „Și mai ce?“ „Acestea sunt toate“. Funcționarul își ia cartea și zice: „Da, d-voastră sunteți un om foarte bogat, însă pentru averea d-voastră *nu trebuie să plătiți dare*“.

Ferice de oricine ce teme de Domnul și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine.

Nevasta ta este ca o vișă roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi sunt ca niște lăstari de măslin în jurul mesei tale. Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul, Ps. 128:1—4.

Păcatul făcut cu voia

Evrei 10:26—31.

Prel. după Hfsbte,
de P. Boșorogan.

În istoria bisericească, acestea cuvinte stau strâns în legătură cu celea dela Evrei 6:4—7 și au avut întotdeauna o rol foarte important în viața creștinilor Nou-Testamentali. Din citirea textelor de mai sus se conchide, că pocăința nu se poate repeta și cu ocaziunea unei căderi cu toată părerea de rău pentru cel căzut, nu mai există nici un har. Luther marele reformator încă s'a lovit de aceasta și a zis, că prin cădere, păcătosul își închide singur calea ce duce la mila lui Dumnezeu. Noi însă ne vom da silința a descoperi adevăratul înțeles al cuvântului. Cu toate acestea însă nu vom micșora nimic din imensul și seriosul adevăr ce se ascunde în acest cuprins; precum nu vom lăsa la o parte nici „repetarea zilnică a Indurării lui Dumnezeu“.

În primul rând este întrebarea: Ce trebuie ca să înțelegem sub *păcatul făcut cu voia*? Acest fel de păcat, este de către un mic cerc de oameni mărginit. Numai aceia se pot face vinovați de acest păcat, cari au primit cunoștința adevărului... Acesta este puternicul adevăr. Pericolul copiilor lui Dumnezeu, este păcatul făcut cu voia. Oamenii lumii sau dușmanii lui Hristos, cari n'au ajuns niciodată

la cunoștința adevărului nu pot comite acest păcat făcut cu voia. Cuvântul cu *voia*, ne spune, că este vorba de un păcat voluntar. Comis din impuls de bunăvoie și plăcut al individului. Acest păcat nu este comis sub pretenziunea unei constrângeri, ci este săvârșit dinadins, cu deplină hotărâre și cu toată voia. Iar păcatul fără voe, este săvârșit sub presiunea unei constrângeri, neprecugetat și fără voe. Este o cădere în păcat precum de pildă, este căderea lui Petru, în păcatul abnegației (lepădării). Există însă și păcat comis cu premeditare (înainte plănuit și socotit). Pentru acest păcat Iuda este un exemplu tipic. Pentru înțelesul acestor cuvinte, figura lui Iuda este foarte importantă. El este un om care n'a fost nici constrâns, nici presat (silit); ci el a vândut pe Fiul Omului din voia sa liberă. Pentru așa o trădare ca a lui Iuda este nevoie de un impuls (hotărâre) rece. El păcătuiește după ce a luat cunoștință despre adevărul adevărat.

Următoarele trei determinațiuni arată adevăratul înțeles, a păcatului de bunăvoie dela v. 29 într'un singur înțeles.

a) **A călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu.** Avem un tablou demn de cercetare. Ținând seamă de Ioan 13:18, observăm că Isus zice despre Iuda: „Celce mănâncă pâine cu Mine (în altele traduceri zice: „Celce mănâncă pâinea Mea“

a ridicat călcâiul împotriva Mea“. Cât sunt de grele aceste cuvinte! Iuda ridică călcâiul său, ca să dea Învățătorului o lovitură pe din apoi. În ce constă aceasta urmă de picior? În *necredincioșie și trădare*, pentru un avantaj pământesc, pentru o plată de 30 arginți. Aceasta era și situația cărturarului. *Bornhäuser* (un filosof german) afirmă, că cărturarii erau preoții din Ierusalim, cari se aflau într'o primejdie de cădere din credință și mai erau și în pericol de a fi dați afară din comunitate. Dând ei însă o lovitură lui Isus, vor fi din nou instalați în slujbele lor pe veci și bineplătite. Altfel, aveau de suferit lipsă. Oare nu sunt o mulțime de oameni, cari pentru unele avantajii, voesc a da și astăzi o lovitură Domnului Isus?

Acesta este păcatul făcut cu voia.

b) **A pângări sângele legământului**, cu care a fost sfințit. Ori a ajunge la aceiaș părere sau credință; că acelaș sânge care odată l-a sfințit scos afară pe el, acuma este ceva ordinar. Aceasta este ceva îngrozitor. Un om, ce-a fost odată sfințit prin sângele Cel Sfânt, să declare în urmă că nu mai crede în puterea de răscumpărare a sângelui lui Isus. Unul ce-a fost sfințit odată, și prin sângele lui Isus a fost eliberat de sub puterea păcatului, să fie din nou în prissoarea demonilor.

— Va urma. —

Două mâini.

Omul sănătos are două mâini. Creștinul sănătos încă are două mâini. Una este mâna credinței, care ajunge pe Hristos și dăruirile Sale. Cu aceasta mână atragem toată bogăția Harului lui Dumnezeu în viața noastră săracă. A crede, înseamnă a primi, a apuca, a-și însuși, a poseda, a avea. A doua, este mâna iubirei, care împărțește și dă. A iubi înseamnă a jertfi, a împărți cu altul, a dărui. Ori unde este o mână darnică, o mână deschisă pentru lipsurile copiilor lui Dumnezeu; acolo este iubire. Se constată cu durere, că iubirea multora este o mână uscată, care schilodează (slutește), Acest fel de boală, numai Mântuitorul o mai poate vindeca; care a zis odată: „Întindeți mâna!” (Mat. 12:13) Fraților! Veniți cu toții ca să ne rugăm mult, ca Dumnul să mai facă aceasta mare minune și în zilele noastre de azi. Iubite frate, iubită soră și iubite prietene, ce fel de mână este mâna ta, sănătoasă sau uscată și schilodă? Arată-te lui Isus și te va face sănătos. Între bapțiști a fost întotdeauna ca o mare glorie, ca ei așa săraci cum sunt, să fie niște creștini sănătoși cu două mâini sănătoase, cu care să susțină și să edifice lucrul lor, singuri fără ajutorul stăinilor. Pentru aceasta mare onoare, voim ca să ne rugăm și să ne luptăm mult.

Rugăciunile noastre numai atunci vor fi înse auzite, când vom împreuna mâna credinței cu mâna iubirei și așa vom striga la Dumnezeu.

Calea pierdută.

De mulțori oameni în marea învălmășală, poște, păcate, frământări, ispite și rățaciri sufletești, ajung de nu mai știu ce să mai facă. Îngrijorările apasă pe om și-l fac să-și piarză calea ce trebuie să urmeze.

Niște oameni călătoriau într'o pădure, mergând spre casă. După ce s'a înnoptat deabinelea, ei pierdură calea și nu mai îndrăzneau merge mai departe ci unul propune ca facă un foc, care le va servi drept prieten, lumină și căldură. Zis și făcut. Dar mare le-a fost mirarea că la lumina focului ei observară calea ce nu era departe de ei. Aprindeți deci din nou. focul sufietesc, (iubirea) și calea pierdută se va ivi din nou și mare va fi bucuria celor ce o găsesc. Iubite cetitor, nu cumva și tu ai pierdut calea ce trebuia ca să urmezi? Dacă ai pierdut-o, o poți afla, aprinde numai focul iubirei, care te va lumina.

Aviz.

Fr. Simion Țion, incurând va pune sub tipar o carte cu 150 poezii converbiri și *piese religioase*.

Isus și Lazăr.

Dela Ierusalim spre răsărit, cale de aproape trei kilometri, în muntele Maslinilor se află un sat cu numele Betania. Pe timpul Mântuitorului Isus trăiau aici două surori și un frate. Numele lor era Lazăr, Marta și Maria. Isus de câte ori trecea prin Betania, se abătea pe la casa acestor trei frați; când Lazăr și surorile lui îi dădeau apă de spălat picioarele și cele de lipsă pentru hrană. Betania pe atunci Isus era un loc pe care El îl vizita mai des și Lazăr a devenit „prietinul Lui”. Lazăr și surorile lui erau prea fericiți să adăpostească pe Mântuitorul în casa lor. Dacă au fost bogați, nu știm, destul este că ei au primit pe Isus la ei în familie și erau fericiți. Vorbele și prezența lui Isus au rămas întipărite în sufletele lor cât au trăit. Intr’o zi Lazăr s’a bolnăvit. Prietini au venit și l’au cercetat, l’au mângăiat, i-au dat diferite sfaturi cum să se îngrijească, dar lui i se făcea tot mai rău. Boala creștea din zi în zi, iar surorile îngrijorate au chemat pe câțiva cunoscuți din sat și le-a zis: Voi vedeți că fratele nostru e greu bolnav și el mereu ne întrebă de Isus, că nu cumva a venit pe aici; că ar vrea să vorbească cu El și deoarece să aude că e departe dela noi, tocmai în Perea, faceți bine duceți-vă și dacă-L găsiți, spuneți-i: „Doamne,

iată că acela pe care îl iubești este bolnav”. Isus îl cunoaște, El știe cine este și rugați-L să nu zăbovească mult în Perea, să vie la noi. Oamenii s’au dus și i-au spus. El a mai rămas acolo în Perea câțiva zile și după aceea a plecat. Surorile lui Lazăr de multe ori au eșit afară și cu ochii plini de lacrimi căutau pe drumul ce vine din Perea, dar Isus întârzia și Lazăr fratele lor trăgea să moară. Boala l’a răpit dintre cei vii, și surorile lui l’au înmormântat... Patru zile trecură și ele amărâte ziceau: „De ce oare n’a venit Isus la noi? De ce n’a venit să-și vadă prietenul pe care l’a iubit? Dar Isus a venit, însă ele credeau că e prea târziu. Ele nu știau că Isus este cel ce va scula pe fratele lor din mormânt... Vestea că Isus e aproape de Betania veni ca fulgerul, Marta eși afară spre întâmpinarea Lui și cu ochii înduioșați zise: „Dacă ai fi fost aici în Betania, n’ar fi murit fratele meu, dar știu că orice vei cere, îți va da Dumnezeu”. Puțin mai târziu veni și Maria și zise acele vorbe. Ele au crezut că dacă Isus ar fi fost în Betania, Lazăr n’ar fi murit, însă nu prea aveau credință că Lazăr va învia. Când a văzut Isus durerea și necredința lor, s’a înfiorat în Duh și turburat a zis: „Unde l’ați pus?” Și lacrimile au pornit din ochii Lui. Nu peste mult timp au ajuns la mormânt care era o peșteră, pe gura peșterii era

o piatră și aici dormea prietinelui lui Isus care a ajutat mult pe Isus în casa lui.

După o rugăciune scurtă către Tatăl, Isus privi în mormânt la prietinelui Său și cu glas tare l'a strigat încât din morți el s'a sculat și eșind, a început să umble.

Durerea surorilor lui Lazăr a luat sfârșit. Când Isus a venit în casa lor, chiar de a venit mai târziu, lor le-a adus bucurie. Dumnezeu nici odată nu respinge cererea nimănui cari cer cu credință ceva dela El. Isus a venit mai târziu ca să aducă o mai mare bucurie în casa lor. Câte case sunt nefericite din cauză că nu l'au chemat și nu chiamă pe Isus.

În o țară nu departe dela noi trăiește un om ce a fost căpitan în armată. Venind bolșevicii, a fost amăgit să între în armata lor unde a devenit mare om, dar liniște nu avea. Într'o zi își puse revolverul în piept și vru să se împuște, în timpul când în lăuntru lui se auzi un glas: „Tu ai încercat multe lucruri în lume și nici unul nu te-a satisfăcut însă un lucru n'ai încercat — un lucru a trăi conform Evangheliei; încearcă și vei rămânea satisfăcut”. El își aduse aminte din copilăria lui dela școala de Duminecă și îngenunchind aruncă revolverul, citi Biblia și să făcu fericit prin faptul că a primit pe Isus. Primind pe Isus, vei avea bucurie, însă respingându-L vei avea dureri.

A. Bălgrădeanu.

Apel

Cătră toate bisericile baptiste din Comunitatea Bis. Bpt. Rom. Alba-lulia, către toți frații predicatori din aceasta comunitate bisericească! Facem acest apel la inimile d-voastră a tuturor și vă rugăm pe toți cei ce vă interesează cauzele bisericești și organizația noastră sufletească, să binevoiți fiecare membru, frate și soră, să ne trimiteti un ajutor după voința și puterea d-voastră; ca să putem face demersurile necesare pentru obținerea autorizațiilor legale dela Ministerul Cultelor și Artelor, pentru fiecare biserică în parte, precum și pentru fiecare conducător de biserică și pentru tot personalul duhovnicesc aparținător acestei comunități.

Toate bisericile aflătonre pe teritorul comunității Alba-lulia, cari nici până acuma n'au înțeles ca să trimită tablourile cerute încă din anul trecut sunt invitate ca urgent să le trimită la comunitate, pentru a li-se putea obține autorizațiile de funcționare. Toți cei n'au trecerea legală din fosta religie, să o facă, căci altfel vor avea greutăți cu urmări ce nu sunt de dorit. Arătați în tablou numele și pronumele fiecărui membru; la femei și numele după părinți; și anul când s'a făcut trecerea, precum și oficiul la care s'a făcut; numele conducătorului local și al predicatorului.

Celea șapte cuvinte a Domnului pe Cruce

Cu acest număr începe un studiu de mare valoare, asupra celor șapte cuvinte rostite de Mântuitorul pe cruce, în timp ce ispășa păcatele lumii întregi.

Recomandăm acest prețios studiu biblic tuturor iubitorilor și cercetătorilor de Biblie, atât pentru înmulțirea cunoștințelor spirituale, cât și ca bogat material ocazional ca: predici, cursuri biblice, ore de biblie etc. În punctele ce dăm mai jos, se poate deja observa valoarea neprețuit de mare a celor ce urmează.

Acela, cu care noi avem de-a face în acest studiu, este Dumnezeu, 2 Cor. 5:19.

Cum înse a fost cu puțință, ca Dumnezeu să sufere? În nici un astfel de chip aceasta nu se putea, decât numai așa, că El S'a făcut trup, Ioan 1:14. Filip. 2:8.

Este de remarcat, dacă voim a lua celea 7 cuvinte așa în înțelesul bogat, cum le găsim în Biblie, începând cu Matei.

Alături de acestea găsim, că primul cuvânt însemnat în Scriptură: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai părăsit?” este, aceia ce de fapt este a-1 4-lea.

Atât Matei, cât și Marcu ne aduc acest cuvânt, și ce e drept, numai acest cuvânt, ei ne conduc mai aproape în punctul central a istoriei suferințelor. În decurgerea

morală acest cuvânt, aparține chiar în locul cel dintâi și pentru aceea și noi punem cuvântul a 4-lea în locul cel dintâi.

1. **Cuvântul Ispășirei.** Ps. 22:1; Mat. 27, 46; Marc. 15:44. Acest cuvânt este fundamentul ideii lui Dumnezeu de vindecare. Aci stăm în fața celui mai mare mister (ascuns). Aici ardea un foc cu mult mai arzător, ca a lui Nebucadnețar, însă aici nu era nici un ajutor. Misiunea Domnului era, ca să moară pentru păcatele noastre. Acest cuvânt este singurul, care este amintit de cei doi Evangheliști (celealalta 6 cuvinte sunt numai odată amintite), și se ridică asupra celorlalte cuvinte cu o îndoită însemnătate; a) Atinge întreaga cădere în păcat a omenimei în fața lui Dumnezeu. b) Din care însă Dumnezeu, în fiecare ceas a scos la iveală răscumpărarea. Acest cuvânt de pe cruce este unicul cuvânt, care este citat direct din Vechiul Test. Ps. 22:1. La pronunțarea acestui cuvânt se afla Domnul în cea mai adâncă adâncime a suferințelor Sale și atuncia a golit până în fund paharul cel amar, Aicia S'a coborât El în adâncimea fără fund, în singurătatea păcătoasă fără Dumnezeu.

Acı a pus Domnul asupra lui povara tuturor păcatelor noastre. 2 Cor. 5:21.

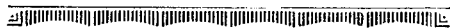
Ca strigătul violent a unui pierdut, a trebuit să răsune acest cuvânt în auzul celor de față. Ce

impresie a făcut asupra celor de sub cruce, se vede și din aceea că unul din cei de față, îndată a alergat și l-a întins o băătură. (Mat. 27:48).

În acestea 3 ciasuri, a purtat El în corpul Său propriu păcatele noastre. Instantaneu (fără de veste, într'un moment) s'a făcut din nou lumină, perdeaua s'a rupt și calea vieții era deschisă, Evrei 10:20. El a zdrobit zăvoarele prinsoarei și ține în mâna S'a cheile morții și a infermului.

— Va urma. —

Tradus P. Boșorogan.

Pagina Păstorului.

Îubite frate păstor! Cu bucurie vă aducem vestea, că începând cu luna Aprilie a. c. Glasul Evangheliei va publica în fiecare număr al său o predică. precum și cel puțin una sau două ilustrații; cari dacă nu vor face un serviciu mai mare, totuși credem că vă vor îmbogăți cunoștințele d-voastră asupra Cuvântului Sfânt, și astfel veți putea primi mereu puțin ajutor în slujba d-voastră de păstor sufletesc. Credem că veți primi cu bucurie aceasta veste, pentru care vă rugăm să ne dați tot concursul, făcându-ne abonamente cât mai multe printre sufletele de sub păstoria d-voastră, și trimițându-ne tot felul de știri și lucrări misionare din cercul d-voastră de lucru.

B. P.

O veste bună

Cu bucurie aducem pe această cale tuturor fraților noștri vestea înbucurătoare, că Onor. Min. Intr. Cultelor și Artelor sub Nr. 52250—5508—1934, a aprobat Unirea Comunităților Bisericești Baptiste din România.

În vremurile de grea încercare, în care ne aflăm cu toții atunci când s'a pus baza acestei Uniuni noi, reprezentanții celor 27 Comunități autorizate și recunoscute de Onor. Min. Instr. Cult. și Artelor ca persoană juridică, întruniți fiind în congres în zilele 8—9 Nov. 1933 la Bușeni, congresul s-a dat votul cu unanimitate, ca la conducerea Uniunii să fie ales ca președinte, fr. Dr. Gh. Șimonca din Oradea. Rugăciunea noastră către Dumnezeu este, întâi de mulțumire, pentru mila ce a arătat-o; ajutându-ne ca să ne putem organiza din nou și să avem la conducere bărbați iluștri, cari s'au devotat viața lor întreagă pentru cauza dreaptă și sfântă a poporului nostru baptist din România, apoi ne vom ruga lui Dumnezeu pentru binecuvântarea înaltelor autorități de Stat, cari au mijlocit și înfăptuit recunoașterea închegării noastre bisericești pe întreaga țară.

Lui Dumnezeu Mărire, iar celor în drept; tot respectul și supunerea.

P. Boșorogan

președintele comunității Bisericești
B. R. Alba-Iulia.

Simplicitatea lui Isus

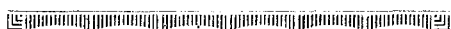
Ps. 22 : 13. 18. 19.
Isaia 61 : 10.

Isus a fost pironit pe cruce gol, desbrăcat de hainele Sale. El a lăsat să I-se răpească tot ce a avut, El a lăsat să I-se răpească și viața, pentruca să ne dăruiască nouă viață, haina nevinovației și a dreptății. Acel ce îmbracă toate, toate floricelele de pe câmpii, toate paserile din văzduh și întreg pământul cu o frumusețe atât de splendidă, Acela stă în fața lumii — desbrăcat de toată frumusețea, ca Cel mai sărac și disprețuit, ca o oaie de junghiere, gata spre a se jerfi pe Sine, pentru ai Săi. El, care învăța, „celui ce voiește ați lua cămașa, lasă-i și vestmântul; S'a lăsat să fie desbrăcat chiar de tot, încât n'a mai rămas pe El nici un fir, care să nu-l fi dat pentru noi. Cine se va lăsa ca să i se ia și numai o bucată din hainele celea de prisos? Cât de mult iubesc oamenii hainele? Cum se explică aceasta? Câtă vanitate (deșertăciune) se ascunde în iubirea de haine? Dece sunt atâta de mândri de aceasta frumusețe imprumutată pentru un timp scurt? Dece disprețuiesc pe omul îmbrăcat în haine proaste (simple)?

Ce preferință are nebunul și neglegiuitul în lume că se îmbracă în haine frumoase, față de cei îmbrăcați în înțelepciune și umilință; chiar dacă hainele lor vor fi simple? Câți își cheltuiesc timpul vieții lor

numai cu gândurile îmbrăcăminteii? — Vezi, cum stă, creatorul tuturor desbrăcat — totuși El mai are o haină, și încă pe cea mai frumoasă și mai de preț, car i-l acopere goliciunea Sa, și pe care îngerii o admiră, iar noi împreună cu ei o adorăm. Lumină, iubire, umilință, răbdare este haina Sa, în care el strălucește. Aceasta strălucitoare îmbrăcăminte o văd înse numai ochi, pe cari i-a deschis Dumnezeu O Doamne. dă-ne nouă aceia minte, cu care se putem cunoaște și iubi frumoasa Ta simplitate.

prel. B. P.

Celor cu inima

neînpăcată

Mai scumpă decât sănătatea, mai de preț decât toate bogățiile, este pacea sufletului. În termenii Sfintei Scripturi. Pacea noastră este Isus Hristos. Cum putem atuncia înțelege că cineva care este un copil al Lui Dumnezeu, și totuși să nu aibă pace în inima sa? Da, aceasta se prea poate; din cauza că pornirile oamelor sunt dela început rele și omul ușor își poate pierde pacea sufletului. Desul ca omul să se certe cu alt om, sau să fie muștrat de un altul, sau să dea loc unor bănuieli întrige în inima sa asupra aproape-lui său și pacea cea scumpă din inimă s'a dus. Remediul (leacul) cel mai bun în asemenea cazuri

este: Să iertăm, pe cel ce ne-a cauzat orice neplăcere, să primim musturarea ca pe o facere de bine și să încetăm de a bănuii pe aproapele nostru și, pacea lui Dumnezeu se va reîntoarce din nou la locul ei. Cel mai iubit lucru, pe care îl privește Dumnezeu cu bunătațe, este atunci, când frații viețuiesc în pace. Cine nu poate ierta din inimă pe fratelu său, nici să nu aștepte ca și pe el să-l ierte Dumnezeu. Iar pacea în inima lui nici când nu va locui. Încercați și vedeți.

Greutățile noastre.

Din toate părțile ne vine știrea, că frații noștri întâmpină neplăceri greutăți din cauza că încă nu le-a sosit autorizațiile de funcționare, pretinse de autorități. Dar trebuie ca să fim înțeleși, atât de onor. autorități, cât și de frații noștri, că aranjarea acestor lucruri ne este destul de importantă, însă nu se poate face așa de ușor, din mai multe motive. Cerem ca onor. autorități să nu ne privească ca pe unii contravenienți, ci să ne mai îngăduie puțin și toate se vor aranja bine. Iar frații noștri trebuie se înțeleagă că pentru acestea arangeri se cer mai multe călătorii pe la biserici pentru cercetarea trecerilor legale a fiecărui membru în confesiunea baptistă, iar altele călătorii la București, și la acestea

este de lipsă de ajutoare materiale. Celea spirituale se aranjează cu ajutorul celor materiale. Deci sunt rugați toți frații să grăbească să trimită ajutorul lor material, la biroul nostru central, Comunitatea Alba-Iulia. Nu trebuie uitat că și Domnul a fost ajutat în calea Sa Misionară. Vezi Luca 8:1-3. Fără acestea ajutoare și El ar fi fost împiedicat în lucru. Să ajutăm deci cât mai în grabă care cu ce poate.

Mărza Ilie.

În grădina Ghetsimani

... A căzut cu fața la pământ, și S'a rugat, zicând: „Tată dacă este cu putință, depărtează dela Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiești Eu, ci cum voiești Tu“.

Omule, ce ești tu? Cât de adânc ești căzut, încât pentru tine a trebuit ca Fiul Lui Dumnezeu să cadă cu fața la pământ și să aibă o luptă așa de încordată! Cât de mare trebuie ca să fie corupțiunea ta, cât de înfricoșate trebuie să fie păcatele tale, cât sunt de periculoase ranele tale, cât va fi de incurabilă (fără de leac) boala ta, încât doftorul tău să obosească așa de mult, să străduiește așa de intensiv, încât î-L cuprinde așa o frică mare . . . ?

Din remediul (leacul) ce a fost întrebuințat la restabilirea (vindecarea) ta, tu poți, și trebuie ca să o rupi cu boala ta. Remediul (lea-

cul) este înspăimântător și nici nu se poate privii, fără a și-se rupe inima de durere . . . !

Când privești opera de salvare, din Grădina Ghetsimani, inima și-se rănește ca de o sabie ce străbate prin os și măduvă și desparte sufletul și duhul; — cât este de înfricoșat, cât de desamăgită trebuie să fie boala ta, cât de mare păcatul tău! O, învață dela împăciuitorul și mijlocitorul tău, dela doftorul și Mântuitorul tău, din suferințele Lui a te cunoaște pe tine, cine ești și cum ești omule! Deci umilește-te odată și te aruncă la picioarele Lui, pe pământul care a fost înroșit de sângele Lui, care s'a vărsat odată plin de frică pentru tine, și cuprinde în inima ta picăturile Lui de sânge, ca să și-o înmoaie, să și-o înșchimbe și să și-o curătiască. Acest pahar amar tu l-L-ai întins. Tu ai pus moartea și frica morții în acest pahar, prin păcatele tale, și El a fost silit ca să-l bea. În schimb El îți întinde ție paharul vindicării și al vieții. Atinge-l deci cu buzele credinței și bea. Vezi tu pe Mântuitorul tău, căzut cu fața la pământ, rugându-se pentru tine și golind cel mai amar pahar din cauza ta, așa nu te rușina nici tu, a-ți apleca genunchii tăi, nici a cădea cu fața ta la pământ ca să-L rogi pe El, să-ti dăruiască putere și milă ca să poți și tu lupta cu răbdare în timpul pribegiei tale pe acest străin pământ. Prel. de P. Boșorogan.

Ce este mai alb ca neaua?

Un Lord englez avea o fetiță de 10 ani, la care avea ca guvernantă pe o domnișoară creștină pocăită, care nu neglija de a conduce sufletul fetiței la Isus și ai face cunoscut adevărurile biblice. O dată la cină, fetița a pus următoarea întrebare tatălui ei: — Tată! — ai ști să-mi spui, ce este mai alb ca neaua? — Nu, aceasta într'adevăr nu știu, a răspuns tatal surprins. — Aceia nu este alta tată, decât acela suflet, care este spălat în sângele Domnului Isus. Aceasta este mai alb ca neaua! Tatăl mirat de vorbele copilei, a întrebat: Cine a zis aceasta? — Domnișoara Rozica — a răspuns fetița. Tata îndată a chemat guvernanta și i-a zis: — îți opresc, ca să mai conturbi cu așa prostii bucuriile copilei. Nu peste mult timp au venit oaspeți de mare valoare. Prințul de Wales, fiul cel mai mare al Regelui Angliei. Cu aceasta ocaziune și prințul s'a întreținut cu fetița. În puțin timp ei s'au împrietinit de-abinelea. Copila însă n'a uitat întrebarea ei și a pus-o ca o găcitoare prințului.

— Ați putea să găciți ce este mai alb ca neaua?

— Oh, — aceasta nu știu, — a răspuns prințul răsând.

— Ah! răspunde fetița — acesta este un suflet, care a fost spălat în sângele Domnului Isus. Acesta este mai alb ca neaua.

Cu aceasta ocaziune însă tatăl fetiței a ascultat serios aceasta convorbire. Ceva putere deosebită a luat putere asupra sa. Adevărul vorbirei i-a circulat prin inimă, care s'a și trezit spre o viață nouă din ziua aceia începând. (Ps. 51.10; Isaia 1.18; I Ioan 1:7).

trd. Boșorogan Pavel.

„Tată, nu mă lăsa de mână“.

Era într'o seară în ajunul sărbătorilor. Toate prăvăliile din oraș străluceau de podoabă, prin mulțimea oamenilor ce se grăbeau să facă cumpărături de sărbători, se înghesuiau trăsură peste trăsura cari duceau în mare zor, pe târgoveți. În fața vitrinelor însă erau grupuri de copii cari nu se mai săturau a privi jucăriile frumoase ce erau expuse și bombonăriile. Fetița mea ce o duceam de mână, se elibera din mâna mea și fugi ca să privească și ea cu ceilalți copii la jucării. Deodată se aude din mulțime o voce: *O fetiță a fost călcată de o trăsură.* Era fetița mea! M'am repezit îndată în mulțimea adunată în jurul fetiței, o ridic pe brațe și pornesc cu ea în grabă spre casă. Slavă Domnului, fetița nu era rănită de loc, ci a suferit numai o spaimă din care și-a venit îndată în fire. I-am apucat micuța mână și ea pe-a mea și nu m'a mai lăsat până

n'am ajuns acasă. În drum am auzit-o mai de multe ori zicând încet: „Ține-mă tot la tine taticule! Nu mă lăsa de mână!“ Seara, după ce a adormit, m'am aplecat asupra patului ei și am auzit cum vorbea în vis: „Taticule, nu mă lăsa de mână! Fetița mea nu mai umblă pe acest pământ, însă cuvintele ei mi-au rămas ca o amintire și în strămtorile și furtunile vieții, în multe primejdii, m'am învățat dela copilul meu, că este cu neputință a călători în viață singur și a rămâne neatins. Noi avem lipsă de un braț puternic, de sus. În toate greutățile ce mă întâmpină, eu mă rog cu o încredere, copilărească în felul acesta: „Tată, ține-mă la Tine și nu mă lăsa de mână!“

Iubite cetitor, lasă fie aceasta și rugăciunea ta în toată vremea și în tot ceasul și atunci vei umbla în siguranță în toată viața ta.

.....

Cătră toți ce ce iubesc adevărul Sfânt și sunt în restanță cu plata abonamentului la reviste Glasul Evanghelie, se îndreaptă din nou strigarea noastră și îi roagă să trimită degrabă datoria lor, ca să putem scoate la timp revista. Toți cari iubesc ca să-și îmbogățiască cunoștințele și să-și hrănească sufletele cu „Ara Vieții“, să grăbească a cere îndată revista noastră, „Glasul Evangheliei“.

DE TOATE

— **Un tablou din Rusia.** Intr'un oraș din Rusia, s'a prezentat într' o zi un predicator la oficiul înregistrării animalelor, și a rugat pe oficiant ca să-l treacă în lista câinilor sau a porcilor. Oficiantu s'a uita mirat la el nu știa ce să-i răspundă. Predicatorul însă ș-a repetat rugarea, la care oficiantul i-a răspuns inervat: „Ai nebunit, tovarășe? Nu ști că aici se țin numai animalele în evidență?” „Nu, — a răspuns predicatorul — n'am nebunit, dar pentru aceia te rog ca să mă treci în lista de evidență a animalelor, ca să primesc și eu ceva alimente. Un porc primește la lună 16 kilograme porumb, un câine încă primește ceva, dar eu, predicatorul evangheliei nu primesc nimica”. Atunci oficiantul l-a înțeles. A roșit, a ridicat din umeri și a zis, că aci el nu poate ajuta. Așa sărmanul om n'a primit nici porumb.

*

Cu mâna pe Biblie. a declarat Președintele Statelor Unite. Roosevelt, că va ținea cu cinste legile Statului. Noul președinte înainte de a prelua oficiul său, a primit din partea unei școli o Biblie ca dar, iar soția președintelui a promis, că nu numai că vor lua Biblia cu ei în Casa Albă, dar conform ei voiesc și ca să trăiască.

*

— Revista „Harangszó” scrie într'un număr al său, că un capelan (preot catolic) a introdus în biserica sa dela sat un radio și deacuma acela va predica în locul lui Duminicile. Dar el ce va face deacuma în colo?

*

— **Un fabricant bogat** de biciclete din China, sub influența Evanghelistului Toyohiko Kagawa, și-a lăsat întregă averea cca 720 mil. lei pentru scopuri sociale.

*

— **„Ștergarul Veronichei”** — cu care afirmative Domnul Isus și-A șters fața când i-Și ducea crucea — a fost expus anul trecut cu ocaziunea „Anului Sfânt” în bisericile catolice din Italia. Intâi a putut fi privit de public în Roma, apoi în toamnă în Turin.

*

— **Drumul dela ureche la inimă** este scurt pentru omul trupesc, iar pentru omul spiritual este lung și periculos, ca drumul dela Ierusalim la Iericon.

Dela Redacție.

Fratelui Nicula Ioan colonist. Am primit 150 Lei pentru 5 abonați noi și 350 ajutor la Glasul Evangheliei. Dumnezeu să binecuvinteze pe cei ce vor mai face osemenea fapte nobile ca D-ta.

Dacă se vor mai afla și alții să iubească revista atât de mult ca D-ta, desigur că atunci revista vă trăi și va apare regulat. Mulțumim.

B. P.